

Konfliktfylt koldtbord

Kritikk, Peik Elias Greaker 07.03.2022

Utstillingen *Exotic Dreams and Poetic Misunderstandings – Still Life* av Lin Wang fremstår ved første øyekast som et appetittlig gilde, men jo mer jeg inntar dess kraftigere blir den ulne ettersmaken.

På Trøndelag senter for samtidskunst bugner det av porselens-frukt, fisk og fugl. Troverdige østers oser av klasse og afrodisiakum. Her er bringebær og fiken så delikate at jeg nesten kan smake det hvite porselenet. Overfloden antyder en grådighet, noen ganger så stor at den får fatale utfall. På et fat ligger et menneskehode dandert med frukt og skjell. Den fargeløse porselenshuden er livaktig og død på samme tid. Litt bortenfor skimtes en blekrosa hudflik tatovert med en pinup-dame. Utstillingen er så full av

motstridende inntrykk at den tvinger meg ut av rollen som distansert beskuer. Jeg blir stående midt i fråtsingen. Hvordan skal jeg gripe om dette konfliktfylte koldtbordet?

Lin Wang, *Exotic Dreams and Poetic Misunderstandings – Still Life*, TSSK, F. Aliona Pazdniakova

Referansen til klassiske stilleben er åpenbar. Naturalistiske malerier av luksusvarer, blomster, bein og slakt: historisk har dette vært objekter fulle av underliggende betydning. Wang blander også inn elementer som ikke er av keramikk. To ekte, rosa krabbeklør stikker frem fra en knokkel i gull. En remse pølser henger fra en blåglasert, kinesisk vase. De lukter av harskt fett. Denne blandingen av sirlige replikaer og organisk, ekte, vare utvisker avstanden mellom kunst og virkelighet. Verkene legemliggjøres og blir aktuelle. Porselensfigurene er ikke bare en referanse til historiske stillebener. Moderne kitsch, som Jeff Koons' *Michael Jackson and Bubbles*, er naturlige assosiasjoner. Et fundamentalt spørsmål tvinger seg frem: Er det vakkert eller grotesk?

Det første verket, *Souvenir I*, er et hvitt anker. Det er imidlertid ikke et vanlig anker, for stammen er en ryggrad og taggen på de to mothakene består av to hjerter. Den ene av mothakene er brukket av, men limt på igjen med en stripe av gull i bruddet. Det må være en referanse til den japanske teknikken

kintsugi. Det betyr noe slikt som «gylden reparasjon» og minner om wabi-sabi-filosofien. Kort fortalt handler det om en forkjærlighet for det brukte og imperfekte, for historien som ligger i et objekt.

Lin Wang, Exotic Dreams and Poetic Misunderstandings – Still Life, TSSK, F. Amalie M. Selvik

Den referansetunge *Souvenir I* er illustrerende for hele utstillingen; jo lenger du ser dess mer åpner verkene seg opp og forteller nye historier. Ankeret indikerer seilskuter og den historiske handelen med Østen. “Eksotiske” varer som hvitløk, porselen og påfugler ble skipet mellom verdensdelene. Til grunn for denne handelen lå vold og imperialismen, den var bygget på menneskeknokler og brukne rygger. Brutaliteten er også synlig i resten av verkene. Vakkert dandert blant søt frukt ligger hudrester, døde dyr og knuste skår.

Det kritiske synet på europeernes utnyttelse av Silkeveien er gjennomgående i utstillingen, men samtidig åpenbarer det seg et annet, mer undrende blikk på sjømannskulturens overtro. Ankeret er symbolet på håp. Dets fasong er som et kors og står for tro. Hjertet betyr kjærlighet. Wang tatoverer både porselen og kropper med mytiske vesener. Utstillingen inneholder tre videoverk av tatoverte mennesker. Videoene blekner i forhold til skulpturene, men bruken av tatoveringer er fascinerende. Både den direkte påførelsen av kobolt-blått på kropper, så vel som porselen, og de mer underliggende assosiasjonene. Tatoveringer er en global, tidløs tradisjon. Den 5000 år gamle ismannen Ötzi, som ble funnet i Alpene, var tatovert. Senere ble tatoveringer sjømanns suvenirer, deretter markeringer man assosierte med fredløse liv, og i dag er tatoveringer allemannseie. Ukritisk utsmykker vi oss med et lappeteppe av stilarter og symboler fra all verdens kulturer. Er ikke det en effekt av globaliseringen? Vi shopper litt her og litt der, helt til vi alle sammen er like. Lider ikke porselen også samme skjebne?

Lin Wang, Exotic Dreams and Poetic Misunderstandings – Still Life, TSSK, F. Aliona Pazdniakova

Utstillingens største skulptur, *Souvenir – Globe Girl*, viser en dame som holder kloden på skulderen sin. Hun er nesten like stor som et ekte menneske og formspråket befinner seg et sted mellom gallionsfigur og pin-up. Håret er flommende gullblankt og står i skarp kontrast til sokkelen; en sliten, gråbrun europall. Kontrasten er betegnende for utstillingens konflikter: Luksus og utnyttelse, opprinnelig identitet og nytt eierskap, fortid og nåtid. Europallen

forteller oss at Silkeveien ikke er fortid. Mer enn noen gang skipes objekter fra øst til vest. Men de gamle luksusvarene har blitt hverdagslige, og det som nå fraktes er masseprodusert.

Verket *Still Life* er en gedigen buffet av keramikk, porselensfigurer og ekte matvarer. Jeg griper fatt i en utstoppet møll og en forgylt sommerfugl, symbolet på transformasjon. Der den ene er vakker, et symbol på frihet, har den andre en dødsmaske på vingene. Her som i resten av denne rike utstillingen er det flere lag av referanser, og tolkningsmulighetene er mange. I de forseggjorte figurene venter fortellingene på å utfolde seg. Dette er en utstilling hvor man kan studere og tyde i timevis, uten å bli lei.

Lin Wang

Exotic Dreams and Poetic Misunderstandings – Still Life

24. februar–27. mars 2022

Trøndelag Senter for Samtidskunst